VI. I. 18 Bhušunda vypráví o opilých bohyních mátrkách.

BHUŠUNDA začal vyprávět: V tomto vesmíru existuje velký bůh Hara, Bůh bohů, uctívaný všemi bohy na nebi.[2] Polovinu těla tvoří jeho choť. Svatá řeka Gangá mu stéká ze spletených vlasů a na hlavě mu září Měsíc. Kolem krku má omotaného jedovatého hada, kobru, jejíž jed je neutralizován nektarem, stékajícím z Měsíce. Jeho ozdobou je posvátný popel, který mu pokrývá celé tělo. Přebývá na hřbitovech či v místech, kde se připravují pohřební hranice. Nosí náhrdelník z lebek a místo náramků má hady, obtočené kolem rukou i nohou.

Tříoký Hara zabíjí démony pouhým pohledem. Je tu pro dobro celého vesmíru a symbolem jsou mu kopce a hory, které jako by navěky spočinuly v meditaci. Skřeti, kteří mají hlavy medvěda, velblouda nebo myši a ruce jako břitvy, jsou jeho oddanými pomocníky. *Mátrky* neboli božské matky, pojídající bytosti čtrnácti světů, před ním tančí své tance.

Mátrky přebývají na vrcholcích hor, v prostoru i v různých světech, na pohřebištích i v tělech jedinců. Mezi osm nejmocnějších patří Džaja, Vidžaja, Džajantí, Aparádžita, Siddhá, Rakta, Alambušá a Utpala. Nejznámější z nich je sedmá Alambušá, kterou přepravuje mocný pták z rodu vran, jménem Čanda.

Jednou se všechny bohyně sešly, aby řádně uctily boha jménem Tumburu, což je jeden z aspektů boha Rudry, a provedly rituál levé ruky, jenž odhaluje nejvyšší Pravdu. Když náležitě uctily boha Tumburu, uctily také boha Bhajravu.[3] Notně opojené vínem pokračovaly bohyně v dalších obřadech a přitom je napadlo, že s nimi bůh Hara zachází velmi neuctivě. Rozhodly se, že mu předvedou svoji moc, aby již víckrát s nimi takto nejednal. Magickými schopnostmi přemohly jeho choť jménem Uma a oddělily ji od něho. V extázi zpívaly a tancovaly, některé pily, jiné se smály, křičely, běhaly, padaly a pojídaly maso. Opilé bohyně začaly ve světě vytvářet chaos.

2 Hara je jiné jméno boha Šivy. (Pozn. překl.)

3 Bhajrava je ničící aspekt boha Šivy. (Pozn. překl.)